

אורות השבת

גלוון מס'
1011

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנhal מערצת
הרב אברהם טריקי

"שבת פרא"

פרשת השבוע
כ' תsha

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

זאת חקת התורה (לשבת פרא)

זאת חקת מתורה אשר צנה כי לאמר דבר אל
בני ישראל ויקחו פרה אדמתה תמיינה
אשר אין בה מום אשר לא עלה עליך על
(במדבר יט, ב)

זאת חקת התורה: לפי שהשתן ואומות העולם מונין את ישראל
לומר מה המצוות הוצאות ומה טעם יש בה, לפיכך כתוב בה
חקה גורה היא לפני אין לך רשות להרהור אחריה.
(רש"י)

אכן מצות פרה אדמתה, מופלאה היא עד מאד. וכי לנו חכם ונבון כשלמה המלך אשר
היעד שמצוות זו חוקקה היא ממש – אמרתי אחכמתה והיא רוחקה ממש (קהלת ז, כ).
אך לעומת זאת, ידועים דברי המודרש ונזכר רביה יט, ח) שמצוות זו באה לכפר על חטא
העגל, וזה לשונו: אמר רב כי איבנו, משול לבן שפהח טוינ פלטן של מלך, אמר המלך
תבאו אמו ותתקנן את הצואה. כך אמר הקב"ה, תבאו פרה ותכפר על מעשה העגל,
עכ"ל. הרי לפניו לאכורה למצוה זו. ועל כרך שיש להליך נורא וחוקי המצות
למעלות המצווה, והינו שבחוקי המצות: כグון שתאה הפרה תנימינה באגדימות עד שאם
נמצא בה שתי שערות פסולה, וכן שלא עלה אליה על, ושהיא מטהרת את הטמאים
אך מטמאת את הטהורים וכוי, באמצעות שאין לנו שום הבנה והיא בגדר חותק מופלא. אך
לגביה מחות המצווה – שהיא מכפרת על מעשה העגל, הרי שבקשו רובתוין לרמזו שככל
שנסכל לhabון במעשה העגל אשר הוא עצמו פלאה נסגהה – כך תגדל הבנתינו במעשה
מצות פרה אדמתה הבאה לכפר עליו.

והנה כבר קדימונו מפרשיו של תורה בכל התמימות החותערות במעשה
העגל: היאך דור דעה זו מקרוב יצא ממצרים באאות ומופתים, וראו בעינייהם
ניסים גדולים עד אין תקר כדוגמת קריית ים סוף וירידת המן וכו', ואשר העיד עליהם
הכתוב שהגיעו לדרגת י'אתה שפהח על הים מה שלא ראה יהזקאל בן בזוי... וhone
טרם החלפו ארבעים יום מאותו רם נשגב בהר סיין, בו פצחו כלם במקהלה
אחדת ואמרו יעשה ונשמע! אך כל זה התפוגג והיה כלא היה, עד שבין רגע החלפו
אמונות בתבנית שור והכריזו לעליו אלה אלה יהודים מארץ מצרים!!!
ובויתר יפלא דברי רבותינו בסיני ואמרו בפייהם מעשה ונשמעו, ולבם לא נכנע עמו. וגדרה מזו
היו אלה עזם דין בסיני ואמרו בפייהם מעשה ונשמעו, ולבם לא נכנע עמו. וגדרה מזו
מצינו בתוספთא (בבא קמא פרק ז): 'באותה עת תשחטו בני נגבנים, שרצו לגונב
ביבילו דעתו של מקום', עיי'. והדברים נוראים ותמים ווזעקים הם דרישני! ואכן לא
בכדי הגדרה הש"ס (שבת פ, ג) מעשה זה במשל נורא ואוים: 'עלבה כליה המונה בנתן
חותפה', ופי רשי': כיישראל שעמדו בהר סיין ועשו העגל, עיין'.

ואמנם הרמב"ן (שם) חשב בכל זו והואריך להוכיח שאין חטא של עבודה גורה חי',
אל שאישקו להם מורה דרך תחת משה רבינו אשר בשוש לבוא, וזה תמצית לשונו:
'אבל הענן כמו שאמורתי, שלא ביקשו העגל להיות להם ליטול ממית וממחיה, ורקillo
עבדות אל הנותן עליהם, אבל רצוי שייהי להם במקומות משה מורה דרך דברך', עיי' שברא ברוך
דבריו הנפלאים. אך מה עשה שבדברי רשי' טוטרין לכאורה השקפת זו, וזה לשונו
שם דיה אשר שלכו לפניו: 'אלותה הרבה רביה שטחן לכאורה השקפת זו, וזה לשונו
משה ראה להם השטן... אשר העלו מומרים והיה מורה לנו דרך אשר עלה בה, עתה
צריך לנו לאלהות אשר ילכו לנו פניו', עכ"ל.

ועל כל פנים לפי פירוש רשי', שומה עלינו להבון, כיצד ירדו ישראל לשפל נורא בזמנ
קצר כל כך. ובפרט שלשון הכתובים וכן דברי הש"ס והמדרשים הנזכרים, מtein יותר
פירוש רשי'. ורק אמת שאפשר להמליך טוב بعد ישראל ולומר, שיד הערב רב' היתה
ראשונה במעלה הזה, וכפי שומרה לשון המקרא 'אללה אלה אלה' ישראל' ולא אמר אלה
אללה וכו'. מכל מקום עדיין יש לתמהה, כיצד התפוגת העם לבדיל ההבל הלו.

ולולוי דמספקנא לדרוש במופלא מומי, התייחסו מבטה לחדשות הכתוב (שםות לב, ז-ח)
לך רד כי שחת עמק... סרו מחר מן הדרך אשר צויתים... כלומר שיעיר התביעה על
ישראל לא הייתה על עיצומו של החטא הנורא, שכן זה דרכו של היצור הרשות אומר
המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

גלוולו של אהרן הכהן

'יאסף אהרן אל עמי כי לא יבוא אל הארץ אשר נתתי
לבני ישראל' (כ, כד), צריך להבהיר למה לא התפלל אהרן
הכהן ע"ה על עצמו שזכה להיכנס לארץ ישראל, כמו
משה רבינו שהתפלל כמנין 'ואתחנן', מבאר ה'יבן
לאשרי' שאחרון הכהן כן נכנס לארץ בגלגול עזרא
הסופר, על פי מה שכתב המלבי"ס שהיה ציווי מיוחד
לאהרן שיקבל על עצמו דין שמים באהבה ושלא יפיצר
בתפילה על זה. ואצל אהרן קדוש ה' קיום ציווי ה'
חביב לו יותר מהכל. ובתמורה להזה כהה להיכנס לארץ
כמובא בספר מגלה עמויקות שעזרו הסופר היה גלגולו
של אהרן הכהן. ונרגז בדבריו של משה רבינו 'שלח נא
ביד תשלח', הנה תיבת' נא" לכאורה כמיותר, אלא
תיבת' נא" סופי תיבות השמות של' אהרן ועוזר'.

המכור גמר עולם לא מזמן

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז והרפואי ס"זורה
וק"ק שבטי ישראל"שכונה יא"באר שבבע

לוח זמנים שבועי

שנת קדושים	יום ז	יום י	יום ט	יום ט'	יום ט"ז	יום ט"ז'	יום ט"ז"ט	יום ט"ז"ט'	יום ט"ז"ט"ט	יום ט"ז"ט"ט'	יום ט"ז"ט"ט"ט	יום ט"ז"ט"ט"ט'	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט'	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט'	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט"ט	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט"ט"	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט'	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"	יום ט"ז"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"ט"			
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	4:32	4:33	4:35	4:36	4:37	4:39	4:40																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	4:39	4:40	4:42	4:43	4:44	4:45	4:47																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	5:51	5:53	5:54	5:55	5:56	5:57	5:58																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	8:10	8:11	8:12	8:13	8:14	8:14	8:15																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	8:47	8:47	8:48	8:49	8:50	8:50	8:51																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	9:47	9:48	9:49	9:49	9:50	9:50	9:51																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	11:49	11:49	11:50	11:50	11:50	11:50	11:51																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	12:20	12:20	12:20	12:21	12:21	12:21	12:21																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	16:52	16:52	16:51	16:51	16:50	16:50	16:49																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	17:53	17:52	17:52	17:51	17:50	17:50	17:49																		
שנה א' כ' אדר ב' כ' אדר ב'	18:08	18:07	18:06	18:06	18:05	18:04	18:03																		

זמן הדלקת הנרות

כ' תsha	כ' תsha
הפטרה:	ויהי דבר
כינסת השבת:	17:28
יציאת השבת:	18:19
רבנן תט:	19:01

אורות הקשרות

לו כך ומחר אמר לו כך עד שהוא מורה לברא שחת. ובפרט כשהוא נולד בלבו ספיקות גדולות, כדוגמת מה שדרשו רובינו על הפסוק כי בשוש משה - בשש שעות, והיינו שהקדים להם החטן את שקיית החמה שש שעות באולם שראו בעיליכיהם מועד ארבעים ימים בו הבטיח משה לרדת מן הארץ. זאת ועוד, שהראה להם מיטתו של משה, באופן שרוא בעיניהם כי בכיקול מת האיש משה ולא ישוב עוד להניגם (כנכ' ברש"י). אך בזאת יצא עליהם הקצף, מדוע ישרו מהרי מן הדרך. שכן זה האות כי כל מדרוגת הנשגב קודם החטא, לא הייתה מושרת בקרובם מותו עבודה עצמית, אלא היה זה פרי התרגשות הניסיים אשר ראו עיניהם, וכבר הוכחו במקומות אחרים שאין בכוחם כדי לשנות את לב האדם. עד כדי אמרתך שירה, אכן אין בהם כדי לשנות את לב האדם. וכור המבתר העד הוא בזאת 'הספיקות' המקוננים בלב האדם לפי מוצקות הזמן ומשברי העתים, אשר יש בכוחם למוחוק בין רגע אחד רישומו של הנס.

וְעַ שלא תיתכן עלית מדרוגה אמיטית בעבודת ה', אלא בלימוד תורה וקיים מצותיה. וכבר הארכנו בזה בכמה מקומות, וכי אם נזכיר נזזה שב דברי התלמידו (וימת עב, ב) 'כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו' - אין תלמיד חכם, ולפי המבואר שם הוויה בדורו, במישайн מדרגת החכמיות הנואמת לדרגות היראות שמים שבתוכו, עיי'. שרך ביאור אינו יראה שמים. ברם לדברינו שפר יש לומר, שככל תלמיד חכם שאין תוכו כברו, אותן וסימן מובהק הוא שימושיו החיצוניים אינם משקפים את חכמו בתורה, והבן.

ובזה ביארנו (שם) בטוב טעם דברי הש"ס (ברכות כת, א) אודות מעשה. דרבנן גמליאל, אשר נעל את דלתות בית המדרש בפני מי 'שאין תוכו כברו'. אך לעטמו רבי אלעזר בן עזריה, בזאת הכתינו בזאת התורה שיתה תקנה זו, ונוסף ארבע מאות ספסלים לቤת המדרש וש' אמורם שעם מנתות ספסלים, שמ' שאין תוכו כברו אין מקומו בבית המדרש, בזאת כי אין רבו גמליאל סבר, שמי שאין תוכו כברו אין מקומו בבית המדרש וכו' עיי'. הנה כי אין תלמיד חכם. אך לעטמו רבי אלעזר בן עזריה סבר, שادرבה מי שאין תוכו כברו צרך לזרץ בבית המדרש, יعن כי רק לימוד התורה יש בכוון להפוך את לבו עד יהא תוכו כברו, כמו שתנא.

ומעתה אפשר שיש לנו הבנה קצתגת בפרשנויות האדומה המופלאה, אשר כאמור בפתח דברינו היא מכפרת על חטא העל. שכן הרואה יראה שיש בה שני רמזים נפלאים לכל דברינו. ראשית מהה שנאמר בה 'זאת התורה אדים כי ימאות באחד' (במדבר ט, ז), ודרשו על זה בתלמוד (ברכות סג, ב): 'אמור ריש קיש, מניין שאין דורי תורה מתקיימים אלא במי שמתו עצמו עלייה, שאמר ריש זאת התורה אדים כי ימאות באחד'. וכלה הרמב"ם והלכות תלמוד תורה ג, ז): 'אין דברי תורה מתקיימים למי שמרפה עצמו עליה, ולא באלו שלומדים מותך ידינו ומותךأكلיה ושתיה, אלא במי שמתה עצמו לעליה ומצער גופו תמיד ולא יתן שינה לעלינו ולעפפניו תנומה. אמרו חכמים דרכ' רמז, זאת התורה אדים כי ימאות באחד, אין התורה מתקיימת אלא במי שמתה עצמו באחד חכמים', עכ' ל'. ועוד נאמר פרשנויות פרה אדומה (במדבר ט, ט) וככל פתוח אשר אין צמיד לתלוי עליו טמא הוא, ודרשו רובינו: 'כלי פתו'ו, רומו על ארונו של רעינו וכו'. איזו ואדי טמא הוא, יען כי בלי שמיירה הרי שהוא בסכנת כל טומאה שבבעלם. הנה כי כן, פרשנויות פרה אדומה הרעל לגוף התורה ושמיירה מותאים, היא התקין לחטא העל אשר כאמור גורם מחסرون לימוד התורה, יען כי בילדיה אין שמיירה לאדם והוא חושף לכל הפוגעים הרוחניים - עד כדי נפילה לשאלת תחתית!

וכאן המקוםatri, להזכיר את ביאורו המתוק של הגאון רבינו שלמה זלמן אורובך צייל על דברי הש"ס (קדושים כ, ב): 'תנא דברי ישמעאל, בני אם בען בען מנול זה משכחו בבית המדרש, אם רוחח הוא ana nimach, ואם ברול הוא מטופץ... והערר הרב, מדוע בחטא מותחנא נשתחן שלו של היצר הרע שלוש פעמים, מותחילה קוראו 'מנול' ואח'כ' יאנ'ב' ואח'כ' ב'בז'ל'. ובאי בטוט טעם, שאינו וומרה יצח'ר' אשר מוחץ בבית המדרש - ליצר הרע אשר בתוך בית המדרש. שכן מוחץ לבית המדרש חשו האדים לכל מעשה הנבלה אשר זומם עליו יצרו. ברם בתוך בית המדרש - כאשר האדים מחומר לתורה, איזי יצח'ר' אינו יכול להיפלו במעשיים אסורים זולת יאנ'ב' - איך תלמד עם ראש זומם עליו יצרו. ועל זה הבתו המכטוב - אף לך להשוו מכך, שכן אם יאנ'ב' הוא נימוח ואם יברזל' הוא

מי חכם וישמרו אלה - לדבק בليمוד התורה בכל כוחו, ואם מוכחה הוא לצאת ללבוטתו עדי ערב, לפחות קבע עתים לונרה פעמיים בכל יום לילה ויום, לקיים מה שנאמר יהוגת בו יומם ולילה. ובשער זאת תנן התורה בעדו מפני היסורים ותצלחו מהיצר הרע.

בגבורת האל עוזם ואגבור

הרב יהודה דרע'

הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

ליק'ם בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
 לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
 בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות הפרשה

להבטח על התOMIC המפלא

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחייבת השקל', ול, כד. אומר רבינו אלעזר מסאוסף זיע"א אם היהודי נ舠 בעיריה, והוא בבחינת כל העבר על הפקדים, תקנתו היא 'מחייבת' להתבונן שאין אלא מחייבת, ואם עשה מצווה אחת, הכריע את הכל לזכות.

אש כונת, אש מורסת

זה יתנו כל העבר על הפקדים' (ל, ז). מבאר רבינו נחמן מברסלב זיע"א רשי' מפרש זיה יתנו הראה לו כמין מطبع של אש. אש בונה, אש הורסת, האש היא מהדברים החשובים והחיוניים אשר ראו עיניהם, וכבר הוכחו במקומות אחרים שאיר שאר רוא שאר עד כדי אמרתך שירה, אכן אין בהם כדי לשנות את לב האדם. וכור המבתר העד הוא בזאת 'הספיקות' המקוננים בלב האדם, ולפ' מוצקות הזמן ומשברי העתים, אשר יש בכוחם למוחוק בין רגע אחד רישומו של הנס. וזה עיקר התביבעה על ישראל - לך רד כי סרו מהר רון הדרכ', והבן.

וְעַ שלא תיתכן עלית מדרוגה אמיטית בעבודת ה', אלא בלימוד תורה וקיים מצותיה. וכבר הארכנו בזה בכמה מקומות, וכי אם נזכיר נזזה שב דברי התלמידו (וימת עב, ב) 'כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו' - אין תלמיד חכם, ולפי המבואר שם הוויה בדורו, במישайн מדרגת החכמיות הנואמת לדרגות היראות שמים שבתוכו, עיי'. שרך ביאור אינו יראה שמים. ברם לדברינו שפר יש לומר, שככל תלמיד חכם שאין תוכו כברו, אותן וסימן מובהק הוא שימושיו החיצוניים אינם משקפים את חכמו בתורה, והבן.

ובזה ביארנו (שם) בטוב טעם דברי הש"ס (ברכות כת, א) אודות מעשה. דרבנן גמליאל, אשר נעל את דלתות בית המדרש בפני מי 'שאין תוכו כברו'. אך לעטמו רבי אלעזר בן עזריה, בזאת הכתינו בזאת התורה שיתה תקנה זו, ונוסף ארבע מאות ספסלים, שעם דוחה עטהו של רבן גמליאל וכו', עיי'. הנה כי אין רבו גמליאל סבר, שמי שאין תוכו כברו אין מקומו בבית המדרש, והוא שרך ביאור אינו תלמיד חכם. אך לעטמו רבי אלעזר בן עזריה סבר, שאר דברה מי שאין תוכו כברו צרך לזרץ בבית המדרש, יعن כי רק לימוד התורה יש בכוון להפוך את לבו עד יהא תוכו כברו, כמו שתנא.

ומעתה אפשר שיש לנו הבנה קצתגת בפרשנויות האדומה המופלאה, אשר כאמור בפתח דברינו היא מכפרת על חטא העל. שכן הרואה יראה שיש כאמור בפתח הפקדים' (ל, ז). מבאר רבינו שני פירושים במקורה, ושניהם עלולים בקנה אחד, כשאדם מפריש מכספו לדברים של קדושה, הוא מרים אותו מהמוריות וגשמיות ומעלתו לרוחניות ולקדושה.

צפרק פ"י אלף

זה יתנו כל העבר על הפקדים' (ל, ז). אומר רבינו עלי התניא זיע"א בספר 'תורה או' עבדות הצדקה מזככת את מוחו וליבנו של האדם אלף פעמים ככה. ועל זה נאמר 'צדקה תרומות גוי' (משל' ד, ד).

לשנור ולת嗃געעג

ושמרו בני ישראל את השבת' (לא, ט). אומר ה'או' החכמים' הקדוש זיע"א ושמרו מלשון זאביו שמר את הדבר' היה מוכתין ומצפה מותי יבוא הדבר. גם לשבת קדוש צרך ללחכות ולהתגעגע, כמו לבואו של אורח חשוב. על האדם להיות כל השבוע בתה בתה ובציפייה לשבת הבאה.

צמיהת, פשמה טהרה

'ושמרו בני ישראל את השבת' (לא, טז). כתוב ה'או' התורה' ביום השבת, ככל ישראל עומדים במעלה עליונה יותר, מכיוון שניתנה להם נשמה יתרה, מצוים הם במשנה זהירות. לכן הכתוב מבוזיר יושמרו בני ישראל את השבת' ביום השבת צרכיים להישמר ולהיזהר בתורה ומצוות יותר מבליל מימות השבוע.

טבט טב

'את שבתותי תשמרו' (לא, ט). מבאר 'חוץ חיים' זיע"א שבתותי' לשון רבנים. לא די שאתה שומר שבת, אלא כל אחד מצווה לפעול ולהשفع שאג' היהודי שי שומר שבת. עיקר גודל וחשוב מאד בעניין השבת היא האוירה, הסביבה. אם סבירך השבת מתחילה ואוירית חול אופפת אותה, גם שבתק פגומה. 'את שבתותי תשמרו' שלך ושל חברך.

שפט של דין תורה

'וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתוון לה' (לה, ב). כתוב הרבי הריני' שבת של בן תורה צרכיה להיות בת עשרים ושש שעות מלאות. את עשרים ושש השעות האלה צרך בן תורה לנצל לקדושה, בתורה ובעבודה. גם ללימוד בעצמו וגם להשဖע על אחרים ללימוד. מובן שצריך גם לאכול ולישוע, אך את הזמן הנותר יש לנצל לתפילה וללימוד.

שהמג' לא ספריש

'וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתוון לה' (לה, ב). אומר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א מודיעו נצוטינו לענוג את הגוף ביום הגדול והקדוש בשבת קודש, בעונג אכילה ושותיה, אלא כדי לאפשר לנשמה לשמה בדבוקותה בקב"ה. הדבר דומה לנו מל' שנלח בשמי, ופעם אחת קיבל איגרת מאביו המלך. מייד קם בן המלך וחילק יון שרכ' לשאר השבויים הפשוטים שהיו איתו, כדי שישמחו אף הם ולא ישבתו את שמחתו.

אורות ההלכה

**תשובה הלכתית משלחנו של מורה המרא דאתרא
הגאון הגדול ובי יהודה דרשי שלייט"א**

הלכות החדש ניסן

מכירת חמץ

ש- אל מוצרים של חמץ ניתן להשאים בבית ולמוכרים במכירת חמץ, אלו מוצרים צריך לבודר מן הבת וולשופם בשရיפת חמץ?

ת - מעיקר הדין אפשר לסמוק על מכירת חמץ לגוי באמצעות הרובנות המקומית לגוי כל מוצר החמצן, ובכלל שימינו במוקם מיוחד ימכו כהן וכדין. אולם נהגו שלא להשאיר בבית החמצן גמור, כגון מינין מאפה או איטריות וכדומה, ושורפים אותו בערב פסח בבורק בשရיפת חמץ. וכן נראה לנו גם במקומות שאין הפסד מורה.

ש - כלים של חמץ שאין בדעתו להשתמש בהם כל ימי הפסח, האם צריך למסוךם לגוי במכירת חמץ כדי להשתמש בהם לאחר הפסח?

ת - כלים של חמץ מותרים בשימוש אחר הפסח, גם ללא מכירה לגוי, אולם יש להפקיד ולהניעם במקום מיוחד משך כל ימי הפסח. ואורבנה צוריך להורר שלא לכל כל כלים אלו מכירות החמצן שיש בראשותם, וגם עשה כן, יש להזכירם טבילה בלי ברכה אחריו הפסח, בין בכלי מתכות ובין בכלי זכוכית, כגון כלים שנרכשו מגני. יש מהמים למכור רק את החמצן הנדרב בדורפי הכלים, וכן הנהנו בכתב ההרשאה ובשטר המכירה מה עיה"ק באර שביע"א.

ש - בעלי חניות מון שאינם שומר תורה ומוציאות אשר מכירו את חמוץ לגוי באמצעות הרובנות, יש ברשותם תעודה המעידת על כך, האם ניתן למסוך על מכירתם?

ת - כיוון שמכיר את חמוץ בקניין גמור וגם החט על שטר ההרשאה, אין לחוש שמא לא גמר בלבד למכור את החמצן. ומה עיה"ק בא רשות שביע"א הטענו שטיפות וודשים, בשטר הרשותה המסליק חשש מהל ככל, ועל כן ניתן למסוך על מכירתו אף אם אינו שומר תורה ומוציאות והוא מוחל שבת בפרהסיא, ובכלל שיש ברשותו תעודה רבעות מוסמכת המעידת על כן.

ש - חניות מון של נורות, האם אפשר למכור מה מוצרי חמץ מיד לאחר הפסח אף שאינו בשותם תעודה מכירת חמץ?

ת - כיוון שאין מוציאות על החמצן, פטור שאותו צריך למוכרו. ועל כן אפשר למכור מוצרי חמץ (כשרים כמובן) לאחר הפסח, אף שאינו ברשותו תעודה מכירת חמץ.

ש - מי שאינו יכול בעגמו למכור את חמוץ באמצעות הרובנות, האם רשאי לעשות כן על ידי שליח?

ת - ראשית בעל חמוץ למותת שליח במקומו למכור את חמוץ ישירות לגוי או באמצעות הרובנות.

ש - עד متו מותר למכור את חמוץ?

ת - זמן מכירת החמצן ישירות לגוי, הוא עד סוף זמן שריפת חמץ, שכן לאחר הזמן זה החמצן אסור בהנאה, ושוב אינו ברשות כדי שייכל למוכרו. והמורא את חמוץ הגו באמצעות הרובנות, צוריך להקדים קודם הזמן הזה כדי שהרבנות תוכל למכור את חמוץ לו.

ש - מי שזוכר בערב פסח אחר זמן שריפת חמץ שלא מכר את חמוץ האם יש לו תקנתה?

ת - נראה שאין לו תקנה גם אם יבטל ויפCKER את חמוץ לרבים, מפני שהוא שחשו את החמצן מרשותו וביטולו והפרקיו בפני עדים קודם חצות היום, יש מקום להקל שיזכה שבבחמץ לאחר הפסח, ובפרט אם היה אוס או שוגן.

ש - מי שעבר ולא מכר את החמצן ברשותו, האם מותו לו להשתמש בו לאחר הפסח?

ת - מי שעבר ולא מכר את החמצן שברשותו לנו קודם הפסח, אותו החמצן אסור באכילה ובהנאה גם לאחר הפסח. לפיכך צריך מאד להיזהר שלא לרכוש מוצרים של חמוץ אחר הפסח במקומות שאין בו תעודה רבעות המעידת על מכרת חמץ. וכן הרואי שהרבנים וגבאי בתיה הוהו על כך בפני העיבור ביום שביעי של פסח, ובסבויו בדרכיו נuum את חומרת האיסור.

ש - חמוץ שעבר עליו הפסח בשוגן או באונס, האם יש להתיו באכילה והנאה?

ת - חמוץ שנמצא בבית ישראל אחר הפסח, אסור באכילה ובהנאה, בכל אופן. ובמקומות הפסד מורה, יש למסוך על דעת המקלים להתיו בשוגן או באונס. ובכלל שבירטו בערב פסח קודם זמן איסור.

ברכת האילנות

ש - מתי מברכים ברכת האילנות, ובאיזה תנאים מברכים ברכה זו?

ת - ברכת האילנות היא ברכה חביבה מאוד אשר אנו זוכים לברכה פעמי אחת בשנה בלבד, ובאמצעותה אנו מודים להקב"ה שלא חיסר בעולמו כלום ובראה בו בריאות טובות ואילנות טובות לשוחה שני בני אדם. אמן הברכה, הוא בחודש ניסן לשוחה נסן מושגיאן פרחים. וכל המקדים לברך ברכה זו הרוי זה משובח, ואין להשוויה הברכה בחודש ניסן, יברך בחודש אייר בלבד שם ומלאות.

ש - האם מותר לברך ברכת האילנות בלילה?

ת - מעיקר הדין אפשר לברך ברכת האילנות גם בלילה, אולם עדיף לכתחילה לברך ברכה זו ביום כדי שיכל לראות טוב יותר את האילנות בשעת הברכה, וגם כדי שיכל לצרף לברכה את פסוקי התהילים ונתינת הצדקה כנהוג.

ש - האם מותר לברך ברכת האילנות בלי נטילת רשות מבעל האילנות?

ת - מותר לברך ברכת האילנות על עצים של אדם אחר נס בללא נטילת רשות ממנו. אך פשוט שאין לחזור לחצירו כדי לקיים ברכה זו, אלא נטילת רשות מבעל החצר. כמו כן מותר לברך ברכה זו על עצים אשר בבעלות העירייה, אף ללא נטילת רשות.

ש - האם אפשר לברך זו בשבת ויום טוב?

ת - לכתחילה נכון שלא לברך ברכה זו בשבת ויום טוב, ויש בו טעם גם על פי הסוד. אולם במקרה הצורך כגון זיכוי הרבנים הפוקדים את בית הכנסת בעקבם שבתות ויום טוב, יש למסוך על המקיים.

ש - האם נשים חיבות בברכה זו?

ת - כאמור ברכה זו, היא ברכת שבח והודיה לקב"ה על מעשה הבריאה, ואף הנשים בכלל הودאה זו, אך גם הנשים תברוכה ברכת האילנות.

קמחא דפסחא

ש - האם יש להעדין נתינת מעות קמחא דפסחא ישירות לנצרן או באמצעות גגאי אדקה?

ת - מעלת הצדקה המובהרת היא כשהנותן אינו יודע מי מקבל, והמקבל אינו יודע מי הנתן. לפיכך טוב יותר למסור את מעות הקמחא דפסחא לגבאי הצדקה נאמנים, וחוזק עליהם שימושו מלאכיהם נאמנה וועינקו מעתות אלו לטකקים בזיהר בעור.

ש - האם צריך להעדיין קרוב משפחה נזק על פני שאר עניים שבעיר?

ת - יש להעדיין קרוב משפחה נזק, מדין "մבשך אל תעלם". כמו כן יש זכות קדימה לעניים שבשכונתו ועירו, מדין "ענני עירן קודמים". אולם טוב יותר לפרס את תרומותיו לכמה עניים ולא יתנו כספו רק לעניין אחד, ובדברי הגמara "כל הנוטן מונטוני לכהן אחד מביא רעב לטולם".

ש - האם ניתן להשתמש בכיספי מעשר לצורן חלוקת קמחא דפסחא?

ת - מותר להשתמש בכיספי מעשר לצורן חלוקת מעות קמחא דפסחא, אך טוב שישנה תנאי קבע שיכל תמיד להשתמש בכיספי מעשרותיו בכל גורץ של צדקה אשר רואה לו, וכללו זה מעות קמחא דפסחא. וגם אם הפרש כבר את מעשרותיו בלבד תנאי זה, ישנה התורה לנדרו בפני שלשה ואחיה' יעשה תנאי זה.

ידע מה ניבא

בני המשפחה נבו. לאן ילכו עכשו? מה ייעשו עם אישת ההורעת לדת במצב שהסתבר כל-כך? אך לא הייתה להם ברירה. האישה חלה לאסוף את חפץיה ולהתכוון ליצאת ממקומם.

אולם באותיו רגע ונוצר פתאות מפנה. מצבה של האישה כבר לא אפשר את פינוי מהמקום, ולצאות הרופאי לא נותר אלא לסייע לה. הבעת מהה וחרדה נירה על פני הרופאים והאחיות, שחחו ממהגרוע מכל. אולם לרובת הפלא, הדברים התנהלו למישרין, ובגינו של החששות היהת לאישה לדזה טביעה קלה וגינואה, וכעבור כמה רגעים נשמע ברמה קולו של תינוק קטן ובריא שיצא לאוויר העולם.

כל הרופאים היוו בהתרgesות כי אכן קרה כאן דבר יוצאי-דופן. הם לא הצליחו להסביר כיצד מצב שנראה מדאיג כל-כך השתנו פתואם ונעלם כהריין.

בעזרות הרופאי התעוררה עתה סקרנות רבה להכיר את הצדיק, שנטול על שכמו את האחוריות הכרדיה לקבוע שאין צורך בניתוח, ולהבטיח שהחובל יבוא על מקומו בשלום. הם החליטו לנסוע אל ביתו של רבי שלמה מוזהיל.

הצורך קיבלם בחמיומיות ובכבר פנים יפות ונעה לשאלותיהם. הרופאים הוקסמו מאישיותו ומאהורייה שהשרה סכיבו, ואוירה שלולה ונוגעה, אך הוא מופעט מסודר ממראוו העולוב של הבית. הבת היה צנעו ביוור, ובוקשי היו בו כיסאות ראויים לישיבה.

בעצמת עלתה בלבם החלהן לknutן לצדיק מערכת ישיבה חדשה, אשר כבגד את ביתו ותאפשר לו לקבל את אורחיו בכבודו הראוי. המערה החמונה, והובאה עד מורה אל ביתו של רבי שלמה.

את המשך הסיפור לא ידעו הרופאים: רבי שלמה לא הסכים להשתמש בברחותיים החדים, והורה להשאירם/ar臭ים. באריותם, כמותם שם.

לא עברו ימים אחדים ובפתח ביתו של רבי שלמה המתפרק יהודי קשה-יין, אשר זה עתה שידך את ביתו והבטיח להתולך ניכר מהছזאות הנדרשות לבית הווג הצער. "עדין אין ביידילום", שף את ליבו.

כשנזהה נסוכה על פניו הצבע רבי שלמה על מערכת הישיבה החדשת, ואומר: "הנה לך, קח אותה עכשו לבית הווג הצער וו תהיר והתמלת טוביה לתשלום כל התהיבויות..."

לעלוי נשמה
הרבי יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עלייה זל"
והרבנית רחל טרייקי ע"ה
בת סמי"ל צ.ב.ת.

עשה לך רב

שאלות הלכתיות רבות ומגוונות בכל התחומים מגיעות מיד יום לשכת כב' רבי העיר שליט"א, הן באמצעות הטלפון והן במכתבים או במפגשים ושירים עם כב' רבי העיר שליט"א, ובמיוחד ביום אל לקרהת חג הפסח הבעל"ט אשר ראוי לשען היטב את דיני הפסח כי רבים הם וכדי שزادו להוג להלכה ולמעשה,

זעטך קו פתוח לרשות הציבור
בכל שאלה הלכתית בלשכת רב העיר
הבאון הגדל רבי יהודה דרעי שליט"א
ביום-7-08-6204007 | בלילה-31-08-6436531

כמו"כ ניתן לפניות לרבי השכונות והעדות
בכל שאלה הלכתית
(הרשימה לפי סדר א' - ב')

משרד הרבנות והמוסצת הדתית	08-6204000
הר"ג אבוחצירא פנחים שליט"א	08-6281060
הר"ג אמסלם שלמה שליט"א	08-6437640
הר"ג בינה מזור שליט"א	050-4122098
הר"ג חדאד ישראל שליט"א	054-2002934
הר"ג טרייקי אברהם שליט"א	054-4586152
הר"ג כהן יורם שליט"א	054-4334490
הר"ג כהן שמעון שליט"א	052-8903964
הר"ג מאמן אברהם שליט"א	052-7127337
הר"ג מנגשא אלעזר שליט"א	054-6351021
הר"ג נמנש יעקב שליט"א	054-4600282
הר"ג סוסא מאיר שליט"א	050-7282947

ברכת התורה
ירושע (שוקי) דMRI
ממונה המוסצת הדתית

הרבות והמוסצת הדתית באדר שבע

הודעה חשובה

דרושים משבichi כשרות
למהן ימי חג הפסח בהשגה צמודה
תמורת שכר הולם

לפרטים יש לפנות
מחלקת השרות: 08-6204026
או במייל: 0527681143@gmail.com
או למנהל מחלקת השרות
הרב יעקב אטלן: 054-9210545

ביבלה
"מחולקת הבהירות"

שבת שלום!

רופאים ואחיזות באו בihilות אל מיטטה של היולדת, במרכז הרפואי הדסה. רופאים בכירים יותר הועקו למקום, כדי להחליט מה לעשות. המהומה באהה בעקבות סיבוכים קשים שאירעו במהלך הלידה של האישה תושבת ירושלים. לאחר התיעיזות רבות קבעו הרופאים כי אין מנוס מ ניתוח דוחה, שרך הוא יכול להציג את חיהם של האישה ושל העובר. בעלה של האישה שמע את הודעת הרופאים, אך בפיו הייתה בקשה: "אנחנו מבקשים לדחות את ניתוחה ליום-מחר", כדי שנוכל להוועע עם איש קדוש, רבי שלמה מוזהיל". ז"ק זה היה ידוע בהתgesות ברוכתו, ובישועות שפעל למען הכל והפרט. הרופאים הבטו בו חסרי סבלנות. י"כ הצדיק מבין ברופאה? כיצד תקחו עליכם אחריות כאות מבצע המחייב ניתוח דוחה?", רגנו. אך המשפחה התעקשה.

במהירות יציר הבעל קשר עם גבאי החוץ של רבי שלמה מוזהיל, וביקשו להפנות אל הצדיק את השאלה, פורט את מלאק הדברים ואת חוותם. דעתם החדר-משמעות של הרופאים. בתוך דקות אחדות נמסרה התשובה, במילוי הרכבי: "לא" לעשרות ניתוחות. בעזרת השם הכל יכול נושא על עצמו...". מעוד וונרג מדבר הצדיק פנה הבעל אל חוותו הרופאי ומוסר את ברכי הרבי, הוא הדשיג, כי על-פי דבריו הבורים, אין עכשו סיבה לנתח אלא להמתין שהדברים יסתדרו מ עצמם. הרופאים נהמו. הם, שידעו את המצב לפרטירופטים, לא יכולו שלא לראות בסירובו לניתוח מעשה חרורית. "כיצד אתה ליקויים על עצמכם אחוריות לגורלן של שתי נשות?!?", גערו בהם.

אולם בני המשפחה היו איתנים בדעתם. אם רבי שלמה אמר שלא לנתה, יש להם על מי ליטסן.

בעקבות ההתגננות הנחרצת של המשפחה, הודיעו הרופאים להגלה המרכז הרפואי, כי מאוחר שהאישה ובני משפחתה אינם מסכימים לניתוח, אין ביכולתם להשארה באחריותם במצג זהה, והם מבקשים מההנהלה להורות לאישה לעזוב מיד את המחלקה.

לא חלפו אלא דקות אחדות, ולידי האישה נמסר מכתב מתה הנלהת המרכז הרפואי, בחתימת המנהל, ובו היא מתחבקת לפנוי את המקום. "אינו יכול לשאת אחריות לעשנה לנוכח סיורך לבצע את הנחיה הרופאים והתנדונון קיבל את הטיפול שהומליך לך", נאמר במכבת.